

ikke, at disse Bestemmelser kan siges at virke generende overfor andre end dem, som ikke ønsker at præstere anden Skatteydelse end den, der er absolut fornøden for at bevare Valgretten, eller i hvert Fald gerne vil prøve at smøge videregaaende Forpligtelser af sig. Men disse Skatteyderes Interesser synes jeg egentlig ikke, at det ærede Medlem kan tage sig af, som jævnlig har udtrykt sin levende Interesse for Kommunernes fremtidige Økonomi og har udtalt sin Villighed til paa alle Punkter at medvirke til, at denne ikke ved de trufne Foranstaltninger yderligere svækkes. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, for det første vil medvirke til, at de Ydelser, paa hvilke Kommunerne har Krav, præsteres i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, og for det andet, at kun de Personer, som virkelig efter Evne bidrager til Kommunernes Økonomi, gennem Udøvelse af Valgretten faar Indflydelse paa Kommunernes Styre i Valgperioden. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til Vedtagelse.

Ludvig Christensen: Det, der her foreligger, er en Skærpelse af Reglerne for den kommunale Valgret, og hvis dette Lovforslag vedtages, vil de være blevet skærpet i to Tempi. I 1924 blev Betingelserne skærpet derved, at Kommunernes Adgang til Eftergivelse af Skat, hvorved Stemmeretten bevaredes, blev meget stærkt begrænset, idet der i al Almindelighed skulde betales $\frac{2}{3}$ af Skattens Beløb, dog saaledes, at man i Undtagelsestilfælde kunde nøjes med at betale $\frac{1}{3}$ af Skatten. Der er af den højtærede Indenrigsminister hverken ved Sagens første eller anden Behandling eller overfor Udvalget eller i Dag fremsat noget som helst til Begrundelse af, at denne Skærpelse er nødvendig, ikke det allermindste. Vi har kun været stillet overfor Formodninger og Paastande; det er ikke paa noget Punkt dokumenteret ved Klage fra en eneste Kommune, at disse Bestemmelser bliver misbrugt; ikke i en eneste Kommune har et konservativt Mindretal rejst Klage over, at et socialdemokratisk Flertal har misbrugt denne Bestemmelse i Loven af 1924. Og naar det er Tilfældet, kan vi fra vor Side ikke se, at der er nogen som helst saglig Begrundelse for at ødelægge netop denne Del af den gældende Valglovs Bestemmelser. Et andet Spørgsmaal er, hvorvidt der skal afbetales paa den ældste skyldige Skat, eller den kommunale Borger skal have Adgang til at betale Afdrag paa den

Skat, han skylder for det sidste Aar, og det ligger helt ved Siden af og har ikke noget som helst med Eftergivelsesreglerne at gøre. Man kunde udmærket godt have gennemført en Ændring i Bestemmelserne om, hvilken Skat der skulde betales Afdrag paa, uden at fratage Vælgerne en Ret, de havde i Forvejen. Men det er ikke det, man har været interesseret i. Jeg kender meget godt fra Sagens første Behandling det Cirkulære fra en af vore Partiforeninger i Aalborg, som den højtærede Indenrigsminister oplæste, men der er ikke præsteret noget som helst Bevis for, at dette Cirkulære i Anledning af Valgene i Aalborg i 1925 har været benyttet saaledes, at der kan siges at have fundet Misbrug Sted. Man har blot viftet i Luften med, at der af en politisk Organisation er udsendt et saadant Cirkulære. Men det er, som sagt, ikke blevet dokumenteret, at det har haft Følger for den Kommune eller andre Kommuner, og det er dog et Mindstekrav, der maa stilles til Lovgivningsmagten, at den, naar den vil ændre Love, fratage Borgerne over hele Landet Rettigheder, virkelig har en saglig Begrundelse i Orden for at gaa til noget saadant. Det har man ikke.

Naar den højtærede Minister mener, at det navnlig er Middelstanden og ikke de Samfundsklasser, jeg har den Ære at repræsentere i særlig Grad, der har vanskeligt ved at betale Skatterne, er det kun en Paastand, som der ikke er præsteret Bevis for. Ingen kan bevise noget som helst i den Henseende. Tværtimod ved vi, der taler noget med Skatteautoriteterne, at saadanne Kriseaar som de, vi har gennemløbet, naturligvis navnlig rammer de Befolkningslag, der bliver arbejdsløse, og det er ikke i Almindelighed Middelstanden, det er Arbejderklassen. I øvrigt, naar Ministeren omtalte Middelstanden, hvorfra er det, denne Middelstand særlig faar sine Indtægter? Er det ikke netop fra Arbejderne og de arbejdsløse? Og med den Lov, vi nu har til Behandling, vil vi kunne komme til at opleve, at en Grundejer, som maaske selv er indtægtsløs, men blot betaler de Ejendoms-skatter til Kommunen, som de arbejdsløse Arbejdere, der bor hos ham, er tvunget til at betale gennem Huslejen, og som han i Virkeligheden kun indkasserer for Kommunen, beholder sin Valgret, fordi han betaler de kommunale Ejendomsskatter, medens de, der betaler Skatten gennem ham, ikke kan faa kommunal Valgret. Det er altid et stort Spørgsmaal, hvem der i Virkeligheden betaler Skatterne og hvem ikke. Det er dog i alt Fald saadan, at hver eneste Øre, en arbejdsløs giver ud af den